

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

ביצה-ביצה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ליטרא קציעות שדרסה על פי עגול, ואינו יודע באיזה עגול דרסה על פי הבית, ואינו יודע באיזו הבית דרסה על פי כורת, ואינו יודע באיזו כורת דרסה. רבי מאיר אומר: רבי אליעזר אומר: רואין את העליונות כאילו הן פרודות, והתחתונות מעלות את העליונות.	דתנן: [רבי מאיר - רבי אליעזר]	!	■	◆								
אם יש שם מאה פומין יעלו, ואם לאו הפומין אסורין, והשולים מותרין.	[רבי מאיר] - רבי יהושע:	!	■	◆								
אם יש שם מאה פומין יעלו, ואם לאו - הפומין אסורין והשולים מותרין.	[רבי יהודה - רבי אליעזר]	!	■	◆								
אפילו יש שם שלש מאות פומין לא יעלו.	[רבי יהודה] - רבי יהושע:	!	■	◆								
דרסה בעגול ואינו יודע באיזה עגול דרסה - דברי הכל יעלו.	[דברי הכל]	!	■									
דברי הכל? היינו פלוגתייהו	ז											
הכי קאמר: דרסה בעגול ואינו יודע באיזה מקום עגול דרסה, אי לצפונה אי לדרומה - דברי הכל יעלו.	רב פפא:	!										
לעולם ספק יום טוב ספק חול הוא דבר שיש לו מתירין, וכל דבר שיש לו מתירין - אפילו בדרבנן לא בטיל.	רב אשי:				!							
ביצה תאכל היא ואמה.	תניא, אחרים אומרים משום רבי אליעזר:										■	◆
במאי עסקינן?												^
אילמא בתרנגולת העומדת לאכילה												!
פשיטא דהיא ואמה שריא.												ז
אלא בתרנגולת העומדת לגדל ביצים												!
היא ואמה אסורה												ז
תאכל אגב אמה.	רבי זירא:											!
היכי דמי?												^
כגון שלקחה סתם, נשחטה - הובררה דלאכילה עומדת, לא נשחטה - הובררה דלגדל ביצים עומדת.	אביי:											!
גוזמא קתני.	רב מרי:											!
ביצה תאכל היא ואמה, ואפרוח וקליפתו.	דתניא, אחרים אומרים משום רבי אליעזר:											■
מאי קליפתו?												^
אילמא קליפה ממש												!
קליפה בת אכילה היא?	ז											■
אלא: אפרוח בקליפתו												!
עד כאן לא פליגי רבנן עליה דרבי אליעזר בן יעקב אלא היכא דיצא לאויר העולם, אבל היכא דלא יצא לאויר העולם - לא פליגי.	ז											■
אלא: אפרוח וקליפתו - גוזמא, הכא נמי: תאכל היא ואמה - גוזמא.												!
שבת ויום טוב, רב אמר: נולדה בזה אסורה בזה	אתמר: [רב]											■
נולדה בזה מותרת בזה.	רבי יוחנן:											■
נימא קסבר רב קדושה אחת היא?												ז
הלכה כארבעה זקנים, ואליבא דרבי אליעזר	והאמר רב:											ז
שתי קדושות הן	דאמר: [רבי אליעזר]											ז
אלא הכא בהכנה דרבה קמיפלגי												!

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment- O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ביצה-ביצה	מאן דאמר											
אית ליה הכנה דרבה	רבי:									◆	■	◇
לית ליה הכנה דרבה.	רבי יוחנן:									◆	■	◇
כתנאי:										■		◇
גולדה בשבת - תאכל ביום טוב, ביום טוב - תאכל בשבת.	[ת"ק]									◆	■	◇
עדיין היא מחלוקת שביט שמאי אומרים: תאכל, ובית הלל אומרים: לא תאכל.	רבי יהודה אומר משום רבי אליעזר:									◆	■	◇
אושפיוכניה דרב אדא בר אבהו הווי ליה הנך ביצים מיום טוב לשבת, אתא לקמיה, אמר ליה: מאי לאטווינהו האידינא וניכלינהו למחר?											^	○
מאי דעתך - רב ורבי יוחנן - הלכה כרבי יוחנן, אפילו רבי יוחנן לא קא שרי אלא לגומעה למחר, אבל בינמיה - לא.	אמר ליה: רב אדא בר אבהו:										!	◇
אחת ביצה שנולדה בשבת ואחת ביצה שנולדה ביום טוב - אין מטלטלין אותה לא לכסות בה את הכלי, ולא לסמוך בה כרעי המטה.	והתניא:									■		
אושפיוכניה דרב פפא, ואמרי לה ההוא גברא דאתא לקמיה דרב פפא, הווי ליה הנך ביצים משבת ליום טוב. אתא לקמיה, אמר ליה: מהו למכלינהו למחר?											^	○
זיל האידינא ותא למחר, דרב לא מוקי אמורא עלויה מיומא טבא לחבריה משום שכרות.	אמר ליה: רב פפא]										○	
איכו השתא אשתלאי, ואמרי לך: רב ורבי יוחנן - הלכה כרבי יוחנן.	כי אתא למחר אמר ליה: רב פפא]										○	
הלכתא כותיה דרב בהני תלת, בין לקולא בין לחומרא.	הא אמר רבא:										■	◇
עצים שנשרו מן הדקל בשבת אסור להסיקן ביום טוב, ואל תשיבני ביצה. מאי טעמא? ביצה משום דביומא נמי חזיא לגומעה, ולא קא שרי לה עד למחר - מידע ידיע דבת יומא אסורה. עצים, דלא חזו ליומיהו, אי שרי להו למחר - אתי למימר: ביומיהו נמי שרו, ואתמול משום שבת הוא דלא חזו להסקה.	רבי יוחנן:										■	◇
עצים שנשרו מן הדקל לתוך התנור ביום טוב - מרבה עליהם עצים מוכנים ומסיקן.	רב מתנה:										■	◇
והא קא מהפך באיסורא											‡	
כיון דרובא דהיתרא נינהו, כי קא מהפך בהיתרא קא מהפך.											!	◇
והא קא מבטל איסורא לכתחלה											‡	
אין מבטלין איסור לכתחלה	ותנן:										■	‡
הני מילי בדאורייתא, אבל בדרבנן מבטלין.											!	◇
כל דבר שיש לו מתירין, אפילו בדרבנן לא בטיל	ולרב אשי, דאמר:										‡	◇
מאי איכא למימר?											‡	
הני מילי היכא דאיתיה לאיסורא בעיניה, הכא מקלא קלי איסורא.											!	◇
שני ימים טובים של גליות, רב אמר: נולדה בזה מותרת בזה	אתמר: רב]										◆	■
נולדה בזה אסורה בזה.	רב אסי:										◆	■
לימא קא סבר רב אסי קדושה אחת היא?											‡	
והא רב אסי מבדיל מיומא טבא לחבריה	[רב אסי]										■	‡
רב אסי ספקי מספקא ליה, ועביד הכא לחומרא והכא לחומרא.											!	◇
כותיה דרב אסי מסתברא, דהאידינא ידעינן בקביעא דירחא וקא עבדינן תרי יומי.	רבי זירא:										■	
כותיה דרב מסתברא.	אביי:										■	
בראשונה היו משיאין משואות, משקלקלו הכותים התקינו שיהו שלוחין יוצאין.	דתנן:										■	
ואילו בטלו כותים עבדינן חד יומא, והיכא דמטו שלוחין עבדינן חד יומא.											■	

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא- question-שאלה ^ answer-תירוץ-! proof-ראיה- ■
---	--

		Talmud Navigator									
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
ביצה-ביצה	מאן דאמר										
מימרא											
והשתא דידעינן בקביעא דירחא מאי טעמא עבדינן תרי יומי?									ז	◊	ד:
הזהרו במנהג אבותיכם בידיכם, זמנין דגזרו שמדא ואתי לאקלקולי.	משום דשלחו מתם:								!	◊	ד:
שני ימים טובים של ראש השנה, רב ושמואל דאמרי תרוייהו: נולדה בזה אסורה בזה.	אתמר: [רב ושמואל]									■ ◊	ד:
בראשונה היו מקבלין עדות החדש כל - היום, פעם אחת נשתהו העדים לבא ונתקלקלו הלויים בשיר. התקינו שלא יהו מקבלים את העדים אלא עד המנחה. ואם באו עדים מן המנחה ולמעלה - נוהגין אותו היום קדש, ולמחר קדש.	דתנן:									■ ■ ◊	ד: